GENEL-İŞ

EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

15 HAZİRAN 1979 — SAYI: 340

İŞKOLUMUZDA YETKİYİ ALDIK

İşkolları yönetmeliğinin 34'üncü sırasında bulunan **Genel Hizmetler** işkolunda, **İŞKOLU** düzeyinde toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi sendikamız **GENEL-İŞ**'e verilmiştir.

Genel Sekreterimiz **Ertan Andaş** işkolu yetkisinin alındığını İzmir'de öğrenmiş ve yaptığı açıklamada, yetkinin alınmasını **yeni bir başarı** olarak nitelemiştir.

Yeni dönemde işkolu düzeyinde sözleşme bağıtlamak üzere Çalışma Bakanlığı'na başvuran sendikamız **Genel-İş**, yetki istemişti. Yetki istemimize Türk-İş'e bağlı Belediye İşçileri Federasyonu (**BİF**) itirazda bulununca, Çalışma Bakanlığı BİF'in itirazını incelemiş ve geri çevirmiştir. Çalışma Bakanlığı'nca yapılan incelemede **Genel Hizmetler** işkolunda ülkemizin en büyük sendikasının, sendikamız **Genel-İş** olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır.

İşkolu düzeyinde toplu iş sözleşmesi yapma yetkisinin sendikamıza verildiği Çalışma Bakanlığı kararı şöyledir:

İŞTE KARAR

ÇALIŞMA BAKANLIĞI

Sayı: 1316-12-3113(1)/

Konu:

ANKARA - 7 Haziran 1979

İşçileri Sendikası
Genel-İş
Türkiye Genel Hizmetler İşçileri
Sendikası
Millet Han Kat: 7/4
Cebeci/ANKARA

İşkolları Yönetmeliğinin (34) sıra numaralı işkolunda işkolu düzeyinde yapılacak isteğinize toplu iş sözleşmesine ilişkin yetki uygunluğu hakkında Bakanlığımızca verilen 6.6.1979 tarihli 1979/6 sayılı karar ilişiktir.

Tebliğ olunur.

Ek: 1 karar

T.C.
Başbakanlık
Çalışma Bakanlığı
Çalışma Genel Müdürlüğü

Konu: İşkolları Yönetmeliğinin 34 sıra numaralı "Genel İşler" işkolunda toplu iş sözleşmesi yapma isteklerini gösterir dilekçe üzerine 1-2 nci fıkra gereğince "Genel Hizmetler İşkolu Komisyonu" (Genel-İş) ile Türkiye Belediye İşçileri Federasyonu (B.İ.F.) ve diğer ilgililerden alınan 275 sayılı Kanunun 11. maddesi uyarınca düzenlenen "yetki uygunluğu" raporlarının incelenmesinden, işkolu için gerekli asgari 10.000 işçinin 76.750 işçinin üzerinde sendikalı olduğu ve 275 sayılı Kanunun 7. maddesinde belirtilen diğer şartların (44 1/2 x 12.037) temin edildiği anlaşılmış olmakla, anılan Kanunun 7. maddesinin 1 numaralı fıkrasının verdiği yetkiye dayanılarak işkolundaki işyerlerinin tümünü kapsamak üzere toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkili kılınmasına karar verildi.

Çalışma Bakanı

BAŞTÜRK VE 7 DİSK YÖNETİCİSİ BERAAT ETTİ

1 Mayıs'a ilişkin yaptıkları açıklamalarda halkı yasa dışı gösteri yapmaya teşvik ve tahrik ettikleri iddiasıyla haklarında kamu davası açılarak, İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesi'nde yargılanan **DİSK** Genel Başkanı **Abdullah Baştürk** ve 6 **DİSK** yöneticisi 7'şer gün, **DİSK** Genel Sekreteri **Fehmi Işıklar** ise 8 gün hapis cezasına çarptırılmıştır.

Genel Başkanımız **Abdullah Baştürk** ile 6 yönetici hakkındaki karar duruşma yargıcının, **"sanıkların eylemlerinin niteliği, ortaya konuş biçimi ve uyandırdığı tepkiler açısından cezanın artırılarak tayin edilmesi"** biçimindeki muhalefetine karşı oy çokluğuyla alınmıştır.

Sıkıyönetim Mahkemesi, **DİSK** Genel Sekreteri **Fehmi Işıkları** da TCK'nun 311/2. maddesi uyarınca önce 7 gün hapis cezasına çarptırmıştır. Ancak iddia konusu suçun aynı kasıt altında, ayrı zamanlarda yinelenmesi gözönüne alınmış ve TCK'nun 80. maddesine göre, **Fehmi Işıklar**'ın cezası altıda biri oranında artırılarak sekiz güne çıkarılmıştır.

Bu karar üye Hakim Binbaşı **Osman Kanak**'ın, sanıkların eylemlerinin niteliği ve ortaya konuluş biçimi, uyandırdığı tepkiler açısından olayda cezanın artırılarak oluşturulmasına ilişkin görüşüne karşılık, Başkan Deniz Güverte Albayı **Saim Örencik** ve Üye Hakim Üsteğmen **Kazım Özok**'un oyları ve mahkeme heyetinin oy çokluğuyla alınmıştır.

Daha sonra Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi, sanıkların tutukluluk sürelerinin gözönünde tutularak **beraat** edilmelerine karar verdi.

ÖRGÜT

FAŞİST SALDIRILAR SÜRÜYOR

Ankara Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğünde üyelerimize silahlı saldırı yapıldı

Ankara Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğünde çalışan işçilerimize 9 Haziran günü silahlı saldırı yapıldı.

9 Haziran cumartesi günü, işçilerimiz işyerlerine girmek üzere iken, işyeri yakınındaki Kore Bahçesinden yaylım ateşi açıldı. Ateş sonucu, Şahabettin Karataş adlı işçimiz yaralandı.

Faşist saldırganların silahlı saldırısı sonucu meydana gelen olay, tepkiler toplarken, işçiler tarafından da protesto edildi.

Saldırı sonucunda, olayın sorumlusu olarak, sağ görüşlü 12 kişi göz altına alındı.

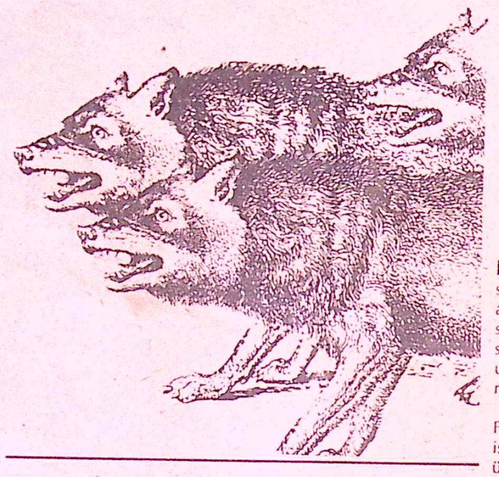

göz altına almıştı. 15 gün boyunca göz altında tutulan Duran Özdemir ve Durmuş Özel, daha sonra mahkeme karşısına çıkarılmadan 15 Mayıs 1979 günü serbest bırakıldılar. Gazetemize bir demeç veren Şube Başkanları, bu tür baskıların, mücadelelerini engelleyemeyeceğini belirterek, "Mücadelemiz, işçi sınıfının mücadelesidir. Ekmek ve özgürlük mücadelemizi, hiçbir güç, hiçbir baskı durduramayacaktır" demişlerdir.

Duran ÖZDEMİR ve Durmuş ÖZEL serbest bırakıldı

DURAN ÖZDEMİR

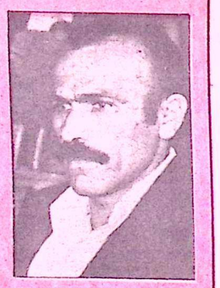

DURMUŞ ÖZEL

Sendika binasında, 1 Mayıs afişleri ve sendikal yayınlar bulunduğu için, 30 Nisan günü göz altına alınan Adana 1 No'lu Şube Başkanı Duran Özdemir ile 2 No'lu Şube Başkanı Durmuş Özel, 15 Mayıs günü serbest bırakıldılar.

1 Mayıs öncesi, Adana 1 ve 2 No'lu Genel-İş Şubelerinde arama yapan polis, 1 Mayıs afişleri, DİSK'in sesi ve Genel-İş EMEK dergileri bularak, şube başkanlarını

Eskişehir Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü işyerinde uyuşmazlık çıktı

Sendikamız Genel-İş ile Eskişehir Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü arasında üç aydan beri süren işyeri toplu iş sözleşmesi görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlanmıştır.

Eskişehir Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü işyerlerinde sendikamız üyesi 980 işçi çalışmaktadır.

Lütfü GÜLERGÜN kalp krizi geçirdi...

Sendikamızın Hukuk İşleri Müdürü Av. Lütfü Gülergün 6 Haziran 1979 tarihinde ani bir kalp krizi geçirmiş ve SSK Ankara Dışkapı Hastanasinde tedavi altına alınmıştır.

Gülergün'ün sağlık durumuyla yakından ilgilenen doktorlar, tehlikeli bir durum olmadığını ve Lütfü Gülergün'ün 20 gün kesin istirahat etmesi gerektiğini söylemişlerdir. Genel Merkez ve Ankara Şubelerinde çalışanlar Gülergün'ü ziyaret ederek geçmiş olsun dileğinde bulunurlarken, örgütümüzden de çok sayıda geçmiş olsun telgrafları gelmektedir.

Yozgat'ta "irade beyanını" kazandık

Yozgat Belediyesinde sendikamız üyesi işçilere karşı girişilen faşizan baskılar geri püskürtülmüştür. Yozgat Belediyesinde 22 Mayıs 1979 tarihinde yapılan irade beyanına işçilerin büyük bir çoğunluğu katılmış ve Milliyetçi İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na (MİSK) belediyede çalışan işçilerce gerekli ders verilmiştir.

Yozgat Belediyesinde çalışan 150 kadar işçi irade beyanına katılırken, ezici bir çoğunlukla sendikamız DİSK Genel-İş'e "EVET" demişlerdir. Böylece sermayenin borazanını öttürmek amacıyla kurulan MHP yanlısı MİSK, Yozgat Belediyesi işçilerinden gereken dersi almıştır.

EM-AŞ AÇILDI

Ana sermayesi sendikamıza ait olan Ankara'daki EM-AŞ Matbaası, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı emriyle 10 Mayıs 1979 tarihinde kapatılmıştı.

Yapılan yasal girişimler sonucu EM-AŞ 6 Haziran 1979 tarihinde Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının yeni bir emriyle açılmıştır.

ANTALYA BELEDİYESİNDE GREV KARARI ALDIK

Yeni dönemde bağıtlanacak olan işyeri düzeyindeki toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşmaya varılmaması üzerine, Uzlaştırma Kurulunun kararı da kabul edilmeyince, Antalya Belediyesinin grev yasağına giren işyerleri dışındaki tüm işyerlerinde, İŞYERİ düzeyinde grev kararı alınmıştır.

Alınan grev kararının başlama tarihi daha sonra Genel Merkezimizce saptanacaktır.

5. BÖLGE MERKEZ ŞUBE GENEL KURULU YAPILDI

Adana'da bulunan **5. Bölge Merkez** Şubemizin olağan Genel Kurulu, **3.6.1979** tarihinde yapıldı. Delegelerin büyük bir çoğunlukla katıldığı kongrede, Mersin Şube Başkanımız **Nusret Kendirci**, 5. Bölge Merkez Şube Başkanlığına seçildi.

Kongre, Şube Başkanı **Duran Özdemir**'in açış konuşmasıyla başladı. **Özdemir**, konuşmasında, Ülke koşullarına ve sendikal çalışmalara değindi, kongre sonucunun çalışmaları daha ileri boyutlara götüreceğini belirtti. **Özdemir**'in konuşmasından sonra, Kongre Divanı seçimine geçildi. Seçim sonucunda, divan başkanlığına oybirliğiyle Eğitim Daire Başkanımız **Ekrem Akkuş**, Yardımcılığına Konya Şube Başkanımız **Sefa Sert**, Yazmanlığa, **DİSK** Bölge Temsilcisi, **Yusuf Yürekli** seçildi. Üyeliklere ise, **Ali Üzümlü, Ali Demir** ve **Ahmet Yalçın** getirildi.

Divanın yerini almasından sonra, divan başkanı, **Ekrem Akkuş**, bir konuşma yaptı. **Akkuş** konuşmasında, ülkenin içinde bulunduğu sorunlara değindi, işçi sınıfı mücadelesinin ileri boyutlara ulaştığını belirterek, CHP iktidarının, tutarsız tavırlarını eleştirdi. Akkuş, konuşmasını, işçi sınıfının mutlak birlik içinde olması gerektiğini belirterek tamamladı. Yapılan saygı duruşundan sonra söz alan konuklar da, ülke koşullarına ve işçi sınıfının mücadelesine değinerek, sınıfsal birliğin mutlak sağlanması gerektiğini vurguladılar. Daha sonra, kongreyi izlemek üzere gelen konuklar tanıtıldı ve kongreye gelen mesajlar okundu.

Genel Kurul Başkanlık Divanı Divan Başkanlığını da yapmakta olan Eğitim Daire Başkanımız EKREM AKKUŞ konuşurken...

Genel Kurulu izleyen delegeler oylama sırasında görülüyorlar...

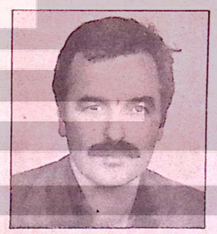

NUSRET KENDİRCİ

Raporların görüşülmesi maddesine geçildiğinde, çalışma raporunun daha önce dağıtıldığı ve tekrar okunmasına gerek duyulmadan görüşmelere geçilmesi yolunda bir öneri geldi. Öneri oylanarak kabul edildi ve görüşlere geçildi. Çalışma raporu üstüne görüşlerini belirten delegeler, önümüzdeki günlerde, çok yoğun çalışma gerektiren sorunlar bulunduğunu belirttiler. Daha sonra yapılan oylamayla, Yönetim Kurulu aklandı.

Seçimlere geçildiğinde, iki liste çıktığı görüldü. Oylama öncesi, Divan Başkanı **Ekrem Akkuş**, iki listedeki başkan adaylarına söz verdi. Konuşan başkan adayları, aralarında belli başlı her hangi bir sorun bulunmadığını belirterek, birbirlerine ve kongreye başarılar dilediler. Daha sonra yapılan seçimlerde, Mersin Şube Başkanı **Nusret Kendirci**'nin listesi, kongreye katılan 72 delegeden 36 sının oyunu aldı. İki oy boş çıktı, iki oy da geçersiz sayıldı.

Böylelikle, 5. Bölge Merkez Şube'nin yeni yönetim kurulu şöyle oluştu:

Başkan **Nusret Kendirci.** Yönetim Kurulu: **Duran Özdemir, Hasan Bozkurt, Mehmet Aydın, M.Remzi Yaman, Tahsin Kök, Celal Ercan, Ramazan Kılıç, Metin Çoşar, Emin Ay, Bekir Pekinoğlu, Duran Durmaz.** Denetim Kurulu: **Yusuf Yürekli, Ali Üner, Necmettin Özdemir.**

● Başkanlığa Nusret KENDİRCİ seçildi

İZMİT ŞUBEMİZE FAŞİST ZORBALAR SALDIRDI

● Şubenin camları kırıldı, 12 saldırgan yakalandı

İzmit Belediyesinin çeşitli işyerlerinde çalışan sendikamıza üye işçilerin grevi başarıyla sürerken, bu başarıyı içlerine sindirmeyen faşist zorbalar grevcilere saldırmakta ve baskı yapmaktadırlar.

Gölcük, Adapazarı ve İzmit'ten toplanan faşistler 13 Haziran 1979 akşamı ellerindeki demir sopa ve zincirlerle İzmit Şubemize saldırmışlardır.

Grev Komitesi Başkanı Enver Demirci; **"Grevin başarısını hazmedemeyenler, grevcileri korkutmak, sindirmek ve grevi başarısız kılmak için sendikamıza saldırmışlar ve tüm camları kırmışlardır.** "Allah-Allah" **nidalarıyla saldırıya geçen faşistler,** "Komünistlere ölüm" **diye yırtınarak ellerindeki demir sopaları ve taşları şubemizin bulunduğu binaya fırlatmışlar ve camların kırılmasına neden olmuşlardır.**

Bu tür saldırıların bizi yıldıramıyacağını artık öğrenmeleri gerekir. İşçi sınıfımızın örgütlü gücü üç-beş zibidinin saldırısıyla dağıtılamaz. Her türlü saldırıyı göğüsleyecek ve geri püskürtecek güçteyiz" demiştir.

Saldırganlardan 12 sinin yakalandığı, diğerlerinin de arandığı bildirilmektedir.

Denizli Şubemizin genel kurulu 17 haziran günü toplanıyor

Denizli Şubemizin Olağan Genel Kurul toplantısının **17 Haziran 1979** Pazar günü yapılacağı bildirilmiştir.

Örgütlenme Dairemizden verilen habere göre Genel Kurulun yapılabilmesi için tüm hazırlıklar tamamlanmıştır. İşçi sınıfımızın onuruna yaraşır kararlar alınacağına inandığımız **Denizli** Şubemizin Genel Kuruluna başarılar diler, seçilecek yöneticileri simdiden kutlarız.

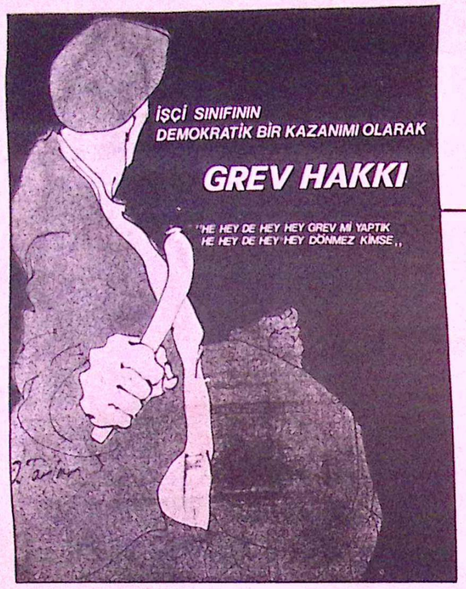

Isparta, Elbistan, Tuzla, Geyve ve İzmit grevlerimiz sürerken, Aslanbey'de haklarımızı söke söke aldık

GREV DAVULLARI VURUYOR BİRLİK-DAYANIŞMA VE MÜCADELE TÜRKÜLERİ SÖYLENİYOR

İşçi sınıfı, hakları için mücadele etmesini bilir. İşçi sınıfı, mücadelesini birlik içinde sürdürmesini bilir. İşçi sınıfı haklarını almasını bilir. İşçi sınıfı, tüm emekçilere örnek olan öncülük eden sınıftır. Onun mücadele araçlarından biri de grevlerdir. Türkiye işçi sınıfının kopmaz bir parçası olan **Genel-İş** üyeleri de, mücadele etmesini, greve çıkmasını, grevi sürdürmesini ve haklarını almasını bilir. İşte, **Isparta, Elbistan, Tuzla, Geyve** ve **İzmitli** grevcilerimiz de, mücadelelerini başarıyla veriyorlar. Daha fazla ekmek yiyebilmek için, ekmeklerinin yanına katık koyabilmek için, akşam eve döndüklerinde, çocuklarının yüzüne güvenle bakabilmek için, mücadele vermenin güveni, haklarını almanın onuruyla, sofraya oturabilmek için, grev davulları vuruyor, birlik-mücadele, dayanışma türküleri söyleniyor.

Mücadeleden yılmayan Elbistanlı grevciler, "GREV ÇADIRI"nı mesken tuttular.

Ispartalı, Elbistanlı, Tuzlalı, Geyveli, İzmitli grevciler, kararlılıkla grevlerini sürdürüyorlar. İzmit'de artık hiçbir hizmet görülmüyor. Ne otobüsler servise çıkıyor, ne çöpler toplanıyor. Grev sanki yeni başlamış gibi kararlı ve disiplinli biçimde coşkuyla sürüyor. Zafer yakındır diyor İzmitli işçiler. Ve tüm Türkiye İşçi sınıfı, yiğit grevcilere başarı dileklerini, dayanışma mesajlarını iletiyor. Onlar da Türkiye işçi sınıfına, **"Mücadele bayrağını ayakta tutacağız. Onurumuzu koruyacak haklarımızı alacağız. Hiçbir oyun, hiçbir tuzak, bizi yolumuzdan döndüremeyecektir. Zaferimiz, tüm Türkiye işçi sınıfının zaferi olacaktır."** diyorlar.

Aslanbey' de 138 günlük mücadele başarıyla bitti

22 Ocak günü, **Aslanbey**'de grev çadırını kuran işçiler, **12 Haziran** günü, **138** günlük mücadelelerini başarıyla bitirerek, gerv çadırını söktüler.

138 gün boyunca tüm grevci işçiler birlik içindeydiler. Mücadelelerindeki kararlılık ve inanç, grevin başarıyla bitmesiyle sonuçlandı.

Aslanbey'li grevciler, grev sonucunda imzaladıkları sözleşmeyle 1. yıl 100, 2. Yıl 100 lira zam aldılar. 1 sene geriye dönük olmak üzere 100 liralık hak kazandılar. Sosyal haklarda, yüzde yüz zam oldu. Grevde geçen **138** günün sosyal sigorta primlerinin işveren tarafından ödenmesi, ikramiyelerin tam olarak verilmesi karara bağlandı. Grevciler, net 2 bin 500'er lira, **grevi kaldırma ikramiyesi** aldılar. Aslanbey'li işçiler ayrıca, geriye dönük haklardan, 50 bin lira toplu para alıyorlar.

İZMİR GREVİMİZ 60 GÜN DAHA ERTELENDİ

İzmir Belediyesinin Temizlik İşleri, Fen İşleri, Fuar ve Turizm, Vasıtalar, Mezbaha, Atölyeler, Gübre Fabrikaları, Tanzim Satışları, Santral Garaj, Hal Santral, İmar, Harita Müdürlükleri ile ESHOT Genel Müdürlüğüne bağlı Otobüs ve Troleybüs Hareket Müdürlüğü, Atölye Müdürlüğü, Havai Hat Redresör İşletmesinde çalışan sendikamız üyesi 6 bini aşkın işçinin 3 Mayıs sabahı başlattıkları grev, Bakanlar Kurulu'nca 4 Mayıs 1979 tarihinde "Memleket Sağlığı" gerekçesiyle 30 gün ertelenmişti.

Bakanlar Kurulu'nun İzmir grevimizi 30 gün süreyle erteleme kararının 4 Mayıs günü Resmi Gazete' de yayınlanmasından 48 saat sonra grev uygulamasına son verilmişti. 30 günlük erteleme süresi 6 Haziran'da son bulacakken, Bakanlar Kurulu ikinci kez ve 60 gün süreyle İzmir grevimizi yeniden ertelemiştir.

"Memleket Sağlığı"nın gerekçe olarak gösterilmesi ve İzmir grevimizin ertelenmesi, siyasal amaçlı bir geciktirme kararıdır. Daha iki günlük bir grevin "Memleket Sağlığı"nı tehdit edecek boyutlarda olamıyacağını işçi sınıfımız ve emekçi halkımız çok iyi bilmektedir. Öte yandan Otobüs kesiminde bulunan

İzmirli grevciler erteleme süresinin bitmesini bekliyorlar.

İZMİR GREVİMİZ 60 GÜN DAHA ERTELENDİ

İstanbul'un Tuzla Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi işçiler, işverenin anti demokratik uygulamaları karşısında grev mücadelesini sürdürüyorlar.

işyerlerinin sağlıkla uzaktan yakından hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. Bu da gösteriyor ki, İzmir grevimizin ertelenmesi kararı "siyasal amaçlı" bir karardan öteye hiçbir anlam taşımaz.

Gerçekçi bir gerekçe olmasa da, halkın sağlığını düşündüklerini ileri sürerek İzmir Grevimizi erteleyen Bakanlar Kurulu, o halkın bir parçası olan İzmir Belediyesinin çeşitli işyerlerinde çalışan 6 bini aşkın emekçiyi ve ailelerini de düşünmek zorunda olduklarını unutmamalıdırlar. Emekten yana olduğunu sık sık söyleyen CHP ve ağırlıkta bulunduğu hükümet, bugünkü iktidarını büyük ölçüde borçlu bulunduğu işçi sınıfımızın karşısına böylesi gerçeklerden uzak bir kararla çıkmamalıydı. İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız günü geldiğinde bunların hesabını soracaktır elbette...

ANDAŞ'IN AÇIKLAMASI

Genel Sekreterimiz Ertan Andaş, konuya ilişkin görüşlerini açıklarken, özetle şunları söylemiştir:

"Bakanlar Kurulu'nun bir grevi iki kez erteleme hakkı var. Bakanlar Kurulu'nun grevimizi son erteleme kararı ise Eylül ayında sona eriyor. Eylül ayı ise Fuarın açıldığı günler. Grevi Fuar zamanında yapacağız, Fuara da kimseyi sokmayacağız. Kısa sürede de İzmir Belediyesinde çalışan 8 bin işçi işi yavaşlatma eylemine başlayacak."

Bakanlar Kurulunca ilk kez 30, ikinci kez 60 günlük sürelerle ertelenen İzmir grevine katılan sendikamız üyesi işçiler, "mücadelemiz sürecektir. Yasal ve demokratik haklarımızı kullanmamızı engellemek isteyenler, bunu başaramayacaklardır" diyorlar.

SENDİKAMIZ EMEKÇİLERİNDEN

K. SÜHA BERK VE YILMAZ ÇAKMAK'I TRAFİK KAZASINDA YİTİRDİK!

● Anıları aramızda yaşayacaktır

Uzun yıllardır sendikamızda çalışan, işçi sınıfının mücadelesini kendi yaşamlarıyla bütünleştirmiş iki arkadaşımız Kemal Süha Berk ve Yılmaz Çakmak'ı, 15.6.79 günü, görev dönüşü geçirdikleri trafik kazasında yitirdik.

Her türlü koşulda, görev bilinci ve sorumluluğuyla örnek davranışlar içinde olan arkadaşlarımızın, kaybı, sınıfımızın mücadelesi için önemli bir kayıp oldu.

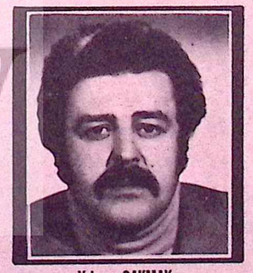

Yılmaz ÇAKMAK

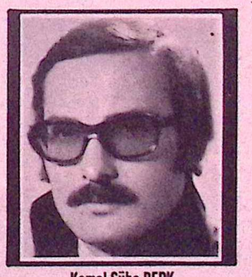

Kemal Süha BERK

Sendikamızda avukat olarak görev yapan Kemal Süha Berk, 29.6.1945 doğumluydu. Yılmaz Çakmak ise, Şoför olarak çalışıyordu ve 15.1.1947 yılında doğmuştu. Arkadaşımızın, Devrim ve Özgür adlarında iki erkek çocuğu vardı.

İki arkadaşımız, Nevşehir'de yetki duruşmasına girmek için Ankara'dan ayrılmışlardı. Duruşmanın bitiminden sonra yola çıkan arkadaşlarımız, Konya Aksaray, Şerefli Koçhisar yolunda kazaya uğradılar. 15.6.79 günü saat 14.30'da, arabalarının altı takla atmasıyla, beyin kanaması sonucu aramızdan ayrıldılar.

Acı haber, tüm Genel-İş üyeleri ve çalışanları arasında derin üzüntü yarattı.

Genel-İş EMEK, İşçi sınıfına, ailesine ve arkadaşlarına başsağlığı diler. Anıları aramızda yaşayacaktır.

ÖREN-ARTEMİS DİNLENME TESİSLERİMİZ AÇILDI

Sendikamızın **Ören**'de kurduğu **Artemis Eğitim ve Dinlenme Tesisleri** kullanıma açıldı. 10 Haziran günü yapılan açılış törenine, **DİSK** Genel Yönetim ve Yürütme Kurulu üyeleri, Sendikamız Genel Yönetim ve Yürütme Kurulu üyeleri yanısıra, **Töb-Der** Genel Başkanı ve bazı Yöneticileri, Ankara Belediye Başkanı, Balıkesir Valisi, Burhaniye Belediye Başkanı, **DİSK**'e Bağlı bazı sendikaların başkanları ve yöneticileri ile çok sayıda davetli katıldı.

Artemis tesisleri yüzme havuzu çevresinde yapılan tören **DİSK** ve **Genel-İş** Genel Başkanı **Abdullah Baştürk**'ün konuşmasıyla başladı. **Baştürk** konuşmasında, tüm değerleri üreten işçi sınıfının, en güzel biçimde dinlenmeye de hakkı olduğunu belirterek, tesislerimiz, işçilerimizin dinlenme ihtiyacını karşılamak için açılmıştır dedi. **Baştürk,** konuşmasında, ilişkilerimizin bulunduğu yabancı sendikalarla, bağ kurularak, yabancı işçilerin de tesislerden yararlanması sağlanacaktır dedi. **Baştürk**, bu uygulamanın, turizm olayına, yeni açılımlar getireceğini de konuşmasında belirtti. **DİSK** Genel Başkanı **Abdullah Baştürk,** işçi sınıfımızın, üretim içindeki durumu burjuvazinin koşullandırması ve olanak tanımaması nedeniyle, yaşama yabancılaştığını ve tatil denilen olayı, düşünemeyecek duruma getirildiğini belirtti. Dinlenme ve tatil yapma hakkının, işçi sınıfının en doğal haklarından biri olduğunu da söyleyen **Baştürk,** günümüz koşullarında, tümüyle kullanılmayan bu hakkın, bir sorun durumunda olduğunu ve bu sorunun da ancak sosyalizmle çözülebileceğini sözlerine ekledi. Baştürk, tesisin kuruluşunda emeği geçenlere teşekkür ederek konuşmasını tamamladı. Daha sonra, tesisin, sembolik olarak açılmasına geçildi. Toplantı ve çay salonunun önündeki kurdeleyi, Burhaniye Belediye Başkanı, kesti. Belediye Başkanı, açış konuşmasında, tesisin hayırlı olmasını diledi. Daha sonra, konuklar, tesisi gezdiler.

Genel İş Artemis tesislerinin ilk dönemi, 11 Haziran da başladı. Konuklar açılış akşamı tesisi terkederken, **Genel-İş** üyeleri, dinlenmek ve tatillerini geçirmek için gelmeye başladılar.

Burhaniye Belediye Başkanı açılışta kurdelayı keserken Baştürk'le birlikte diğer yöneticiler ve konuklar da izliyorlar

Ören-Artemis tesislerimizden kısmi bir görünüş ve açılış törenine katılanlar.

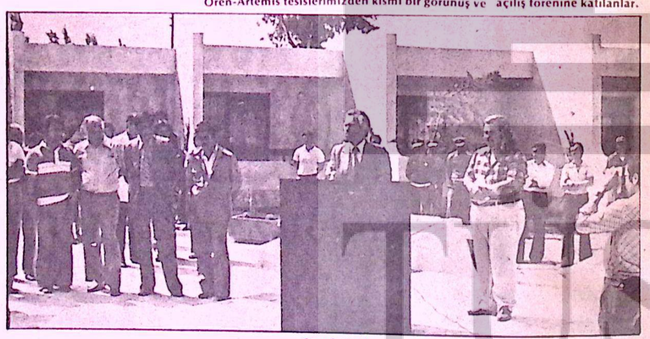

Genel Başkanımız Baştürk açılış konuşmasını yapıyor

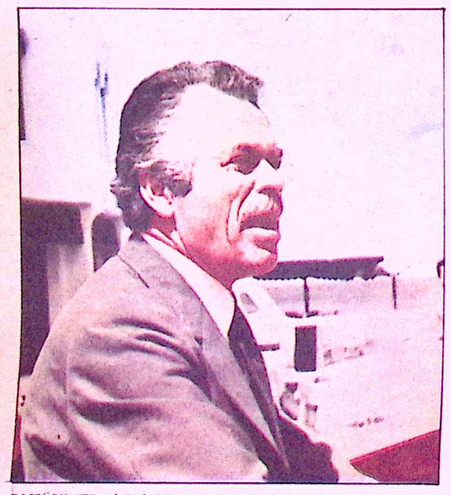

BAŞTÜRK: "Tüm değerleri üreten işçi sınıfının, en güzel biçimde dinlenmeye de hakkı vardır."

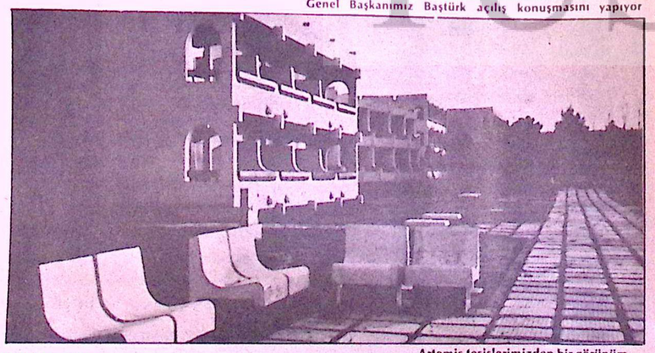

Artemis tesislerimizden bir görünüm...

1 MAYIS VE 27 MAYIS BAYRAMLARI YAŞATILACAKTIR

Adalet Partisi'nin Genel Başkanı **Süleyman Demirel,** yaptığı bir konuşmasında Türkiye'de huzurun sağlanması ve Türk milletinin bütünlüğü için 27 Mayıs ihtilalinin açtığı yaraların kapanması gerektiğini belirterek **"27 Mayıs Bayramı kaldırılmalıdır"** demiştir.

AP Genel Başkanı **Demirel** aynı konuşmasında daha sonra özet olarak şunları söylemiştir:

"27 Mayıs Anayasası, milli iradeyi maşuş (karışık) **hale getirmiştir. Kaydı hayat şartıyla meclisler içerisinde kalan üye, dünyanın hiçbir ülkesinde yoktur."**

Demirel 26 Mayıs günü yukarıdaki sözlerini söyledikten sonra, **31 Mayıs**'ta toplanan Millet Meclisi İçişleri Komisyonu **1** ve **27 Mayıs** bayramları ile yılbaşı tatilinin kaldırılmasına ilişkin **AP**'li **İhsan Ataöv** tarafından hazırlanan yasa önerisini görüşmüş ve kabul etmiştir. **AP**,**MSP** ve **MHP**'li üyelerin katıldığı toplantıda **CHP**'li üyeler bulunmayınca, muhalefet partileri Millet Meclisi İçişleri Komisyonu'nda çoğunluğu sağlamış ve ivedilikle görüşülmesi kararı da alınarak, Meclis Genel Kurulu'na sevkedilmiştir.

Şimdi söz konusu teklif tasarısı Millet Meclisi Genel Kurulu'nda görüşülecektir ve diyelimki, muhalefet partileri o toplantıda çoğunluğu sağlayacak ve **1 Mayıs'ı, 27 Mayıs'ı** kaldıracaktır. Bu **1 Mayıs'ın** ve **27 Mayıs'ın** kutlanmayacağı anlamına gelmez. İşçi sınıfı ve emekçi halkımız başta olmak üzere tüm demokrasi güçleri bu bayramları yaşatacak ve her yıl kutlayacaktır. **1 Mayıs** yasalarımızda **"Bahar ve Çiçek Bayramı"** olarak yeralmaktadır. Burjuvazi, **1 Mayıs'ı "Bahar ve Çiçek Bayramı"** olarak kutlarken, işçi sınıfı ve emekçi halkımız **"1 Mayıs'ı** özüne, devrimci geleneğine yakışır biçimde, işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak kutlamaktadır.

1 MAYIS'IN YASALLAŞMASI İÇİN AÇILAN İMZA KAMPANYASI SÜRÜYOR

1 Mayıs'ın İşçi Bayramı olarak yasallaşması ve **1 Mayıs** tutuklularının serbest bırakılması için açılan imza kampanyası sürmektedir.

DİSK 1. Bölge Temsilcisi **Ali Kaya** tarafından **145 bin 551** imzalı bir dilekçenin Başbakan **Bülent Ecevit**'e götürüldüğü ve **1 Mayıs'ın** yasalaşması için girişimlerde bulunulduğu açıklandı.

Konuya ilişkin olarak basına yazılı bir açıklama yapan **DİSK 1. Bölge Temsilcisi Ali Kaya, tüm baskı ve uygulamalara karşın bu yıl 1 Mayıs'ın Türkiye'de gerçek bir İşçi Bayramı olarak kutlandığını belirtmiş ve "Bu imzalar 1 Mayıs'ın yasalaşması talebinde bulunan demokrasi güçlerinin demokratik hak ve özgürlüklerin korunmasındaki kararlılığının bir göstergesidir"** demiştir.

Kenetlenen kollarımız faşizme karşı sağlam bir duvarın tuğlaları olsun...

DİSK, 1 ve 27 Mayıs bayramlarına yönelik girişimlere karşı çıktı

DİSK Genel Sekretkeri **Fehmi Işıklar,** TBMM İçişleri Komisyonu'nun **1 Mayıs** ve **27 Mayıs'ın** tatil günlerinden çıkarılmasını öngören yasa tasarısına DİSK'in karşı çıktığını belirtmiş ve yaptığı açıklamada **"Bunlar arasında Cumhuriyet ve onun bayramına da karşıdırlar. Fırsatını bulduklarında Vahdettin dönemini geri getirmenin özlemi içindedirler"** demiştir.

Işıklar, açıklamasında **"Çöken sınıfların baskı ve çabaları tarihin akışını durduramamıştır. Bugün 1 Mayıs'ın, 27 Mayıs'ın genel tatil günü olmaktan çıkartılmasını isteyenler, parlamentoda bu amaçlarına ulaşacak çoğunluğu sağlayabilseler bile ne 1 Mayıs'ın işçi ve emekçi kitlelerin bilincine yerleşmiş devrimci özünü sökebilecek, ne de 1961 Anayasasının tanıdığı ve toplumsal muhalefetin eskittiği hak ve özgürlükleri yok edecek güçleri vardır"** biçiminde konuşmuştur.

Fehmi Işıklar, parlamento içinde, gericiliğe karşı çıkacak güçler yoksa parlamento dışında bu gericilikle başa çıkacak ilerici, demokrat güçlerin olduğunu da sözlerine eklemiştir.

ALNI YUKARDA KIRMIZI BOYUN ATKISI RÜZGARDA YÜRÜYOR... YÜRÜYOR ADIM ADIM YÜRÜYOR AĞIR AĞIR YÜRÜYOR...

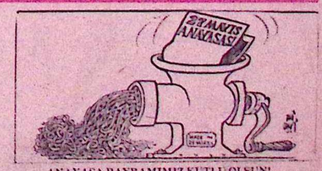

ANAYASA BAYRAMIMIZ KUTLU OLSUN!

15/16 HAZİRANLAR YAŞIYOR...

Geleceği hazırlarken geçmişten ders çıkarıyoruz

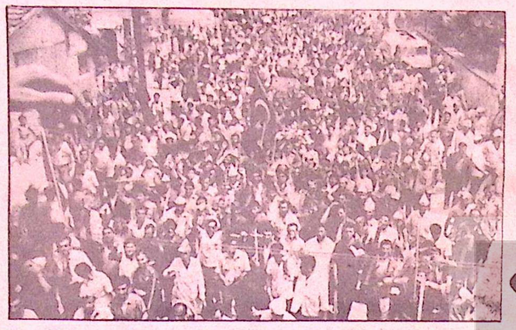

İşçi sınıfının mücadele tarihinde önemli günler vardır. Zaferler, yenilgiler, kazanımlar kayıplar, atılan yeni adımlar... Tüm bunlar, işçi sınıfı mücadelesinin dönüm noktalarını oluştururlar. İşçi sınıfı, bu dönüm noktalarında yaşadığı deneylerden dersler çıkararak, çıkardığı dersleri, yeni deneylerde uygulayarak yürür zafere doğru. DGM direnişleri, **Faşizme İhtar** eylemleri, **1 Mayıslar** ve **15-16 Haziran**'lar böyle günlerdendir işte...

Bu yıl, **15-16 Haziran 1970** olaylarının **9.** yılını yaşıyoruz. Dokuz yıl önce **15-16 Haziran** eylemleriyle işçi sınıfı, mücadelesini durdurmaya, geriletmeye çalışan iktidarlara, ağır bir darbe vurmuştur. Sınıf sendikacılığını ortadan kaldırmaya çalışan burjuvaziye gücünü göstermiş, uyanan bir dev gibi yerinden doğrulmuştu.

NEDİR 15/16 HAZİRAN OLAYLARI?

İşçi sınıfımız **15-16 haziran**'dan buyana pekçok eylemleri gerçekleştirdi. Sınıf mücadelesi önemli boyutlara ulaştı. **15-16 haziran**'daki kararlılığını, inançlılığını, gücünü, patronların kafasına çaktı.

Hani başta dedik ya, işçi sınıfı, sınıf mücadelesinin dönüm noktalarında yaşadığı deneylerden dersler çıkarır ve çıkardığı bu dersleri yaşama geçirir. İşçi sınıfının birer evladı olarak bizler bu kurala inanıyorsak, geçmişteki deneyleri de bilmek zorundayız. Öyleyse, **9.** yıldönümünde, bir kez daha bakalım **15-16 haziran** olaylarına, nedenlerine, o günkü koşullara ve ne dersler çıkarmamız gerektiğine...

EKONOMİK BUNALIM ARTIYOR

1970 yılına girerken, hükümet sıkışmıştı. Dış borçlar artmış, dış ticaret açığı büyümüş, ücretlerin alım gücü, iyiden iyiye azalmıştı. Hükümet, sanayi burjuvazisinin istemlerini de, geri kalmış kapitalist yapı nedeniyle tümüyle karşılayamıyordu.

Böylesi maddi koşullar ve işçi sınıfının yükselen politik mücadelesi, kitlelerin bilinçlenmesini ve eyleme geçmesini hızlandırıyordu. İş yavaşlatmalar, grevler, mitingler, yürüyüşler, işgaller artıyordu. Hızlanan bilinçlenmeyle, Türk-İş'ten de çözülmeler başlamıştı. **DİSK** büyürken, Türk-İş eriyordu. Hükümet, sanayi burjuvazisi ve Türk-İş'in çıkarları, 274 sayılı sendikalar yasasıyla, 275 sayılı, Grev, toplusözleşme ve lokavt yasasının değişmesini gerektiriyordu. **15-16 haziran** olaylarını getiren koşullar, böyle oluşmuştu.

KURTULUŞ YOLU ANTİ DEMOKRATİK YASALARDA GÖRÜLÜYOR

274 Sayılı yasayı değiştirecek yasa tasarısı 11 Haziran günü Meclis gündemine geldi. Siyasi parti grupları adına yapılan konuşmalarda, **TİP** dışındaki **CHP** dahil tüm partiler tasarıyı destekleyeceklerini belirttiler. Dönemin **AP** ve **GP** gibi gerici partilerinin sözcüleri işçi sınıfına ve **DİSK**'e saldırdılar. Sadece o dönemin **TİP** milletvekili **Türkiye Lastik-İş Sendikası Genel Başkanı Rıza KUAS** gerici girişimin karşısında tavır aldı ve **"Kanun bu şekilde çıkarsa DİSK direnecektir. Sorumluluk bu kanunu çıkaranlara aittir"** dedi. Görüşmeler sonucunda oylamaya geçildi. Tasarı **4**'e karşı **230** oyla kabul edildi. Tasarının oylandığı oturuma 214 milletvekili de katılmamıştı.

15-16 Haziran günleri yüzbin işçi kadın, erkek omuz omuza dipçiğe, copa, tanka karşı kararlılıklarını göstererek yürüdüler. DİSK bayrağını yükselttiler; Nasırlı elleriyle, işçi tulumlarıyla, çıplak ayakla...

DİSK'teki gelişmeler

Tasarının meclisten geçmesiyle birlikte **DİSK**'te de yoğun bir çalışma başladı. **DİSK Yürütme Kurulu, Yönetim Kurulu,** üye sendikaların yürütme kurulları, sendika yöneticileri ve temsilciler yoğun toplantılarla durumu değerlendirdiler. **DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER** 12 Haziran günü yaptığı açıklamada, **"güçlü sendika isteniyorsa, işçiye referandum hakkı getirilsin"** dedi ve sendika yöneticileri ile işyeri temsilcilerinin 14 Haziran günü toplanacaklarını bildirdi.

14 Haziran toplantısında öncelikle, **DİSK Yönetim Kurulu**'nun yürüttüğü çalışmalar anlatıldı. 274-275 sayılı yasaları değiştirmek üzere hazırlanan tasarıların Anayasaya aykırı olduğu **DİSK**'in bu konudaki raporunun **"Cumhurbaşkanı, Başbakan, Ana muhalefet partisi başkanı** ve tabii senatörlere iletilme girişimlerinde bulunulduğu açıklandı. Eylem komitesinin, anayasal hakları kullanılarak direnilmesi önerisi duyuruldu. Söz alan işçi temsilcileri, sermaye iktidarının saldırısına karşı, anayasal direnme hakkını kanları, canları pahasına kullanacaklarını, kazanılmış haklarını çiğnetmeyeceklerini ifade ettiler. Tasarılar geri alınıncaya kadar anayasal direniş yapılması bütün işçi temsilcilerinin isteğiydi.

15 HAZİRAN SABAHI

15 Haziran büyük bir gündü. Türkiye işçi sınıfı uyuyan bir devin kımıldanışı gibi harekete geçiyordu. Eylemin başladığı ilk dakikalarda işçi sınıfı gücünü göstermeye başlamıştı. **Gebze**'de, **Kartal**'da **Bakırköy**'de, **Eyüp**'te, **Levent**'te, **Topkapı**'da, **Kâğıthane**'de **Silahtar**'da fabrikalar, birer birer duruyor, üretenler, yaratanlar kazanılmış haklarını çiğnetmeme kararlılığıyla yollara dökülüyorlardı. İşçi sınıfı yürüyor, yürüdükçe büyüyordu. Fabrikalara fabrikalar, işçilere işçiler ekleniyordu. Ve **Türk-İş** hayatın içinde bir kez daha güçsüzlüğünü görüyordu. Sarı sendikacılık kitlelerin önünde duramıyor, sarı sendika üyesi işçiler, **DİSK** üyesi işçilerle birlikte sarı sendikacılığa karşı yürüyorlardı. Sarı sendikacıların geleceklerini kurtarmak için sermayeyle işbirliği yaparak, anti-demokratik yasalar tezgahlamakta haklı (!) olduklarını ortaya çıkıyorlardı.

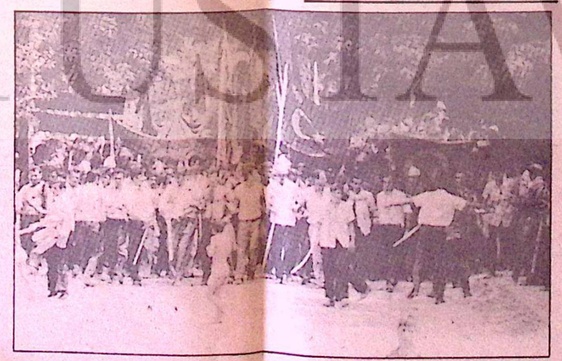

Ve cop, dipçik, tabanca, tüfek, tank... Hayır! "Hiç birşey DİSK'i Türkiye İşçi Sınıfından söküp atamaz!." Bu işçilerin yürekten, beyinlerinden gelen çoşkulu, savaşım haykırışıdır. Bu haykırış burjuvazi tarafından yokedilmemiş edilemiyecektir.

15-16 Haziran işçi sınıfımızın o güne kadar ki tarihinde örgütlendiği en büyük yığınsal çıkıştı. 15-16 Haziran işçi sınıfımızın mücadele geleneklerini zenginleştirdiği gibi, onun 1908'lerden, 1920'lerden beri süregelen çetin mücadelelerinin geleneklerini ve ruhunu, bağrında yaşattığını gösterdi.

Ve 15-16 Haziran 1970... Yüzbinlerce İşçi yolları, alanları doldurarak demokratik hakları için haykırıyorlar. Büyük burjuvazinin demokratik haklara saldırganlığına geniş yığınsal ve yoğun tepkidir bu. Yollar "Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Faşizm", "İşçiler Geliyor" sesleriyle yankılanıyor!..

YÜRÜYOR İŞÇİ SINIFI...

Yürüyordu işçi sınıfımız.. **Demir Döküm**'den, **Sungurlar**'dan, **Otosan**'dan, **Rabak**'tan, **Philips**'ten, **Profilo**'dan, **Arçelik**'ten, **AEG Singer, Simko**'dan **Auer, Magirus, Elfa**'dan **Erka**'dan, **Uzel**'den, **Grundig**'ten, **ECA**'dan, **Vinylex**'ten, **Aygaz**'dan, **Türk Kablo**'dan, **Eternit**'ten, **Haymak**'tan yüzler binlere, binler onbinlere çoğalıyordu.

Aksan'dan, **Cibali Tekel Kutu**'dan, **Derby**'den, **Gıslaved**'den, **Devlet Malzeme Ofisi**'nden, **Esaş**'tan, **Koruma-Tarım İlâçları**'ndan, **Mutlu Akü**'den, **Türkeli**'den, **Şakir Zümre**'den, **Nobel**'den direnişe katılıyordu içşiler...

"İşçiyiz, haklıyız, güçlüyüz" diyerek **"Satılmış Türk-İş"** diye haykırarak, yürüyorlardı. **"Zincirlerimizden Başka Kaybedecek Şeyimiz yoktur"** pankartlarını taşıyarak yürüyorlardı. İşçiler eylemlerinin nedenini, amaçlarını kamuoyuna duyuruyorlardı:

> Kadınlar engelleri aşmada, erkek arkadaşlarından bir adım geri kalmadılar.

"Anayasaya aykırı kanun çıkaranlar işçi düşmanıdır"

"Anayasa ve sendika özgürlüğünü ayaklar altına alanlara derslerini vereceğiz"

"Kanunlar meclisten geri alınıncaya kadar direneceğiz"

Yetmişbin: İşçi yürüdü **15 Haziran 1970** günü kadını, erkeği omuz omuza.

> Tasarılar geri alınıncaya kadar Anayasal direniş yapılması bütün işçi temsilcilerinin isteğiydi.

DİSK'in açıklamalarına, demokrat aydınların eleştirilerine o güne değin kulak asmayan burjuvazi birden dikkat kesildi. DİSK'in karşı çıkışını, işçilerin direneceğine ilişkin uyarılarını önemsemeyen burjuva basınında, yürüyen işçiler olayı manşete çıkmıştı. Türkiye işçi sınıfı ağırlığını koyuyordu.

16 HAZİRAN SABAHI

16 Haziran 15 Haziran'ı geride bıraktı. İkinci gün yürüyüşler daha güçlü, daha büyük oldu. İzmit'ten, **Gebze**'den, **Topkapı**'dan, İstinye'den, **Levent**'ten, **Eyüp**'ten, **Edirnekapı**'dan, **Silahtar**'dan, **Kâğıthane**'den, **Kartal**'dan, **Üsküdar**'dan, işçiler akıyordu. **15 Haziran**'da tereddüt varsa, **16 Haziran**'da kararlılığa dönüşmüştü. Kafalardaki tereddütler silinmişti. Sarı sendika çemberi bir kez daha kırılıyor. Yer yer **Türk-İş** üyesi işçilerin **"Sarı Türk-İş, Kahrolsun Sarı Sendikacılar"** diye haykırdıklarına rastlanıyordu. Onbinler yüzbine ulaşmıştı. Ve işçilerle omuz omuza sosyalist aydınlar, gençler de eyleme katılıyordu. Çıkış nedeni, sendikal hak ve özgürlüklerin kısıtlanması olan

15/16 HAZİRAN OLAYLARINI YAŞAYAN BİR İŞÇİ KARDEŞİMİZ ANLATIYOR...

Evden götürülürken

İki gündür gözümüze uyku girmemişti. 15-16 Haziran Direniş ve eylemleri bizleri iyice yormuş, sesimizi kısmıştı. Yoğun ve karışık olaylarla geçen bu iki gün içinde binlerce olay cereyan etmişti. Hayatımızda belki de ilk kez, beden ve beyin olarak yorgunduk. Gündüz geçen olaylar, başka bir biçimde geceleri de insanı derinden sarsıyor, düşündürüyordu... Neler oluyordu?. Neler yapabilirdik?

İşte **16 Haziran 1970** gecesi de, ondan önceki geceler gibi, bizleri bu konuları düşünmeye itiyordu.

Evde, aileden **(karım-hamile-ve üç erkek çocuğum...)** başka, Ankara ve İstanbuldan gelmiş öğrenciler ile çeşitli iş yerlerinden **(İzmit'ten)** gelme arkadaşlar vardı.

15-16 Haziran günleri yapılan yürüyüşleri konuşuyorduk. **16 Haziran** akşamı, saat 12.00 sıralarında Sıkıyönetim'in ilân edildiğini radyolardan öğrenmişdik... İstanbul, Kocaeli artık Sıkıyönetim altına alınmıştı. Radyodan bu haberi duyunca başta genç öğrenciler olmak üzere gülmeye başladık. Hiç bir maddi güvencemiz olmamakla beraber o günkü bu gülüşümüz, kendimize güvenimizden mi geliyordu? Yoksa, zaten Sıkıyönetimlere alışık olduğumuzdan mı işi şakaya boğuyorduk? Yoksa, bizi gülmeye iten başka bir nedenmi vardı?. Bilemiyorum.

Radyo haberlerini duyduktan sonra, çocuklarımızın birini Sendikaya gönderdik. **"Oğlum git bak, Sendikada kimler var?, neler düşünülüyor?, neler yapıyorlar?. gelirken, etrafı da iyice kolla... bak, dışarda ne gibi tedbirler var..."**

Oğlum, çabuk geldi. Sendikada hiç kimse yokmuş, kapalıymış. Demek ki dağılmıştır. Şehirde de hiç bir olağan tedbir yokmuş... Ordu evi civarında biraz kalabalık, **SEKA** önünde bir iki polis... Bunun dışında yaşantı eski biçimi ile sürüyor.

Bu yeni durumda neler yapacaktık? **"Kaçalım, saklanalım."** denildi. **"İyi, teslim olmayalım... ama nereye gidelim?..."** Doğrusu o günkü koşullarda gidecek saklanacak yer bulunurdu. Ciddi ve disiplinli bir işçi sınıfı örgütlenmesinin içerisinden gelmediğimiz için: teslim olmasak da, yapacak pek önemli bir işimiz olmayacaktı... Birbirimizi kandırmadan, hava basıp kendimizi olduğumuzdan başka türlü göstermeden kaçmamaya karar verdik.

Evde oturup bekliyorduk... Muhtemel olayları ve bunlara karşı yapabileceklerimizi tartışıp-konuşuyorduk. Evimize bir çeki düzen verdik. Gazete, bildiri v.b. gibi sakıncalı (!) malzemeyi kaldırdık. olaylarda -polisin dışında- bizim çektirdiğimiz fotoğrafları sakladık. **(bu fotoğraflar sonradan elimize geçmedi...)** Çoluk çocuğa gerekli uyarıyı yaptık.

Bekliyorduk... **"dünyanın hiç bir yerinde tutuklanmasını bizim gibi bekleyen başka bir enayi devrimci bulunamaz..."** diye sakalaşıyorduk.

Polisler şaşmaz geleneklerini bozmadılar, sabah saat 05.00 de kapımıza dayandılar. Evet **"polisler devrimcinin evine sabaha yakın gelirlermiş.."** zile bastılar.

- Sırrı beyin evi mi?

Doğrusu bu kibarlık şaşırtıcı idi, bakalım nereye dek sürecek bu kibarlık...

-Evet. Burası...

-Siz misiniz?

-Evet.

- Sizinle birlikte.... da bizimle beraber geleceksiniz.

Şimdi adını anmadığım, daha sonra ki Sıkıyönetim uygulamalarında da arkadaşlığımızı sürdüremiyecegimiz bu kişinin evimizde oluşunu demek polisler biliyorlardı... Evimizde başka kimseler de bulunuyordu... Onları sormadı... Beni, ya tanımıyorlar, yahutta öyle göstermek istediler ki; **"Sırrı beyin evi mi?", "Siz misiniz?"** gibi sorular sormuşlardı kapıyı açınca...

O günkü bilincimizle bütün bu olup bitenleri değerlendirecek durumlarda değildik. Bazı çok önemli sorunları tartıp.

15-16 HAZİRANLAR

yürüyüşlerde, yer yer iktidarın faşizm özlemi taşıdığı ifade ediliyor, sloganlar arasında **"Bağımsız Türkiye", "Sosyalist Türkiye". "Patronsuz Türkiye"** gibi siyasal nitelik taşıyanlar da haykırılıyordu. Bilinçli, militan işçiler eylemin sendikal ve demokratik içeriğine siyasal boyutlar kazandırıyordu.

BURJUVAZİ'NİN ÖZLEMİ

İlk gün hazırlıksız yakalanan burjuvazi de ikinci gün önlemlerini almıştı. Dereler gibi akıp, birleşerek büyük bir ırmağa dönüşecek işçi hareketinin önüne polis ve asker barikatları kurulmuştu. **Cağaloğlu**'nda, **Levent**'te, **Üsküdar** yakınında, **Şaşkınbakkal**'da, **Kadıköy iskelesi** yakınında, **İzmit civarında**, silâhsız yürüyen işçiler, yer yer zırhlı birliklerin yer yer de silâhlı polis ve askeri birliklerin yolları kestiğini gördüler. Yiğit işçiler süngülerin üzerine göğüslerini açarak yürüdüler, coplar ve tanklar onları durduramadı.

15 Haziran'da yürüyen fabrikalara yenileri katılmıştı... **Job**'tan **Oto Yay**'dan, **İzsal**'dan, **Bufer**'den, **Estaş**'dan, **Mino**'dan, **Nursan**'dan, **Gülok**'tan, **Dümeks**'ten, **Böhler**'den, **Elba**'dan, **Pimaş**'tan, **Merbolin**'den, **Midil Zirai İlâçlar**'dan, **Hastaş matbaası**'ndan, **Çatalkaya, İto, Reks Matbaalarından, Komili**'den, **EAS**'tan, **Pirelli, Goodyear**'den, **Bayby**'den, her işkolundan işçiler yola koyuluyordu.

Birçok yerde barikatlar aşıldı, Kadın işçiler, engelleri aşmada, erkek arkadaşlarından bir adım geri kalmadılar. Ancak bu arada işçilere ateş de açıldı. İşçi sınıfının mücadele tarihine, **Yaşar YILDIRIM, Mustafa BAYLAN, Mehmet GIDAK,** 15-16 Haziran şehidi olarak geçtiler. **200** kadar da yaralı vardı.

Can pahasına, silâhın üzerine yürüyen Türkiye Proletaryasının **Taksim**'de tek bir vücut haline

● Türkiye işçi sınıfı uyuyan bir devin kımıldanışı gibi harekete geçiyordu.

gelmesi, burjuvazinin **Üsküdar**'da vapur seferlerini kaldırması, **Unkapanı** ve **Galata** köprülerini açması sonucu engellendi.

VE SIKIYÖNETİM GELİYOR...

İşçi sınıfımızın Taksim'de bir-araya gelmesini engelleyen sermaye iktidarı aynı gün alelacele **İstanbul** ve **Kocaeli**'nde sıkıyönetim ilân ediyor, daha baskıcı bir yönetime geçiyordu.

İşçi sınıfı ve emekçiler üzerinde bir terör dönemi başlıyordu. Egemen sınıflar **15-16 Haziran** eylemini gerekçe göstererek işçileri sindirme, yıldırma doğrultusunda ellerinden geleni yaptılar. İşten çıkarmalar, tutuklamalar, işkenceler oldu. Ama bütün bunlar işçi sınıfımızın mücadele sürecinde, **15-16 Haziran** eylemi ile kazandığı deneyimin sonuçlarına gölge düşüremedi.

● Bilinçli, militan işçiler eylemin sendikal ve demokratik içeriğine siyasal boyutlar kazandırıyordu.

Sıkıyönetime rağmen İstanbul'da, Ankara'da ve İzmir'de uzun süre direniş devam etti. İşçiler çalışmayarak veya işi yavaşlatarak kararlık ve bilinç düzeylerini gösterdiler.

15-16 Haziran eylemi ile Türkiye işçi sınıfı önemli bir aşama kaydetti. **"Kendiliğinden sınıf"** olmaktan, **"kendisi için sınıf"** olmaya doğru yol aldı. İşçi sınıfımız **15-16 Haziran**'da hem kendi gücünü gördü, hem de gücünü küçük burjuva aydınından, işbirlikçi tekelci sermaye zümresine kadar çeşitli sınıf ve zümrelere kabul ettirdi. Türkiye proletaryasının sendikal hak ve özgürlüklerinin gasp edilmesine karşı koyduğu eylem, bilimin, hayattan çıkan gerçeklerinin geniş kitlelerce öğrenilmesini de sağladı. Gerçek devrimci gücünün işçi sınıfı ve emekçi halk olduğu, bunun dışında, **"devrimci güçlere"** sığınmanın yanlışlığı gözler önüne serildi. **15-16 Haziran**'da, bütün hareketi yönlendirebilecek bir işçi sınıfı partisinin olmayışı önemli bir eksiklik olarak gözlenirken, devrimci sendikacılığın toplumdaki önemli rolü de ön plâna çıktı.

15-16 Haziran, siyasal partileri, aydınları yargılama bakımından bir mihenk taşı niteliği taşıdı. İşçi sınıfının gerçek dost ve düşmanları **15-16 Haziran**'da koydukları tavırla kendilerini açığa vurdular. Bu arada eylem öncesinden sonrasına doğru işçi sınıfının gücü dolayısıyla değişen tavırlar da görüldü.

● İşçi sınıfının gerçek dost ve düşmanları 15/16 Haziran'da koydukları tavırla kendilerini açığa vurdular.

BİR İŞÇİ KARDEŞİMİZ ANLATIYOR...

değerlendirilmesini, üzerlerine özenle, bilinçle, kılı kırk yararak varılması gerektiğini çok daha sonraları öğrenecek, görecektik.. Onun için bu çelişkileri konuşsak da gerekeni yapamadık.

Polisler umduğumuzun aksine eve girmemiş, arama yapmamışlardı. Evde bulunan diğer arkadaşları da bu surette görmemiş, oluyorlardı... Belki, onların da evimde oldukları polisler tarafından biliniyordu... Bilemiyorum.

Düştük polisin önüne. Evden çıktık.

Polisler altı kişi idi. Biz iki kişi... Bir araba ile emniyete getirildik.

Yolda gelirken arkama dönüp, eve-çocuklara şöyle bir baktım. Karım, iki ay sonra doğum yapacaktı. Bizim bu sefer ki yolculuk ne zamana dek sürecekti? Biz olmadan bir takım sıkıntıları göğüsleyebilecekler mi?... Aklıma kitaplardan öğrendiğim bir çok devrimcinin hayatları, dirençleri şöyle bir geldi geçti... Kendimi toparlamaya çalıştım. Karım, çocuklar, arkadaşlar pencereden bize bakıyorlardı... Bakalım bu yeni durumu nasıl karşılayacaklar, onlar da neler öğreneceklerdi?...

Çekinmeden söyleyeyim; Karım o zamanlar şaşkındı, duygularını herne kadar saklamaya çalışıyorsa da, metin de sayılmazdı. Metin ve kararlı olmasını daha sonraları öerenecekti... Çocuklar daha dayanıklı görünüyorlardı...

16 HAZİRAN MARŞI

Onaltı haziran yüzbin işçi yürüdü
Onaltı haziran yüzbin işçi yürüdü
Heyyyy...
Onaltı Haziran genel direniş
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bu gün.
Onaltı Haziran işçi eylem birliği
Onaltı Haziran işçi eylem birliği
Heyyyy...
Onaltı Haziran genel direniş
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bugün.
Onaltı Haziran emperyalizme karşı
Onaltı Haziran emperyalizme karşı
Heyyyy...
Onaltı Haziran genel direniş
Burjuvaziye, tüm sömürüye
Nasırlı ellerin yumruğu bugün.

"Her akşam yorgun işten dönerken
Görürdüm onu yolumda ben
Düşürmüştü gönlüme bir sızı
O üzüm gözlü işçi kızı
Allıksız yanaklarıyla ağzı
İzmir narı gibi kırmızı
..."

DİSK, REFERANDUM KONULU BİR SEMİNER DÜZENLEDİ

DİSK Genel Yürütme Kurulu, 15 Haziran tarihinde, Ankara'da **"Referandum"** konulu bir seminer düzenledi.

DSİ salonunda yapılan seminere, **DİSK** Yürütme Kurulu Üyesi **Rıza Güven** yönetti. Bir gün süren seminere, konuşmacı olarak, İstanbul Üniversitesi İş Hukuku Enstitüsü Müdürü Prof. Dr. **Kenan Tunçomağ**, TGS Eğitim Sekreteri **Şükran Ketenci**, SBF Öğretim Üyesi **Bahri Savcı**, İm-Der Genel Başkanı **Ahmet Erol**, Sosyal-İş Genel Başkanı **Özcan Kesgeç** ve İstanbul Barosu Yönetim Kurulu Üyesi Av. **Ergin Türksoy** katıldılar.

Seminer konusundaki ayrıntılı bilgiyi ve teblığ özetlerini önümüzdeki sayıda sizlere sunacağız.

15 HAZİRAN 1979

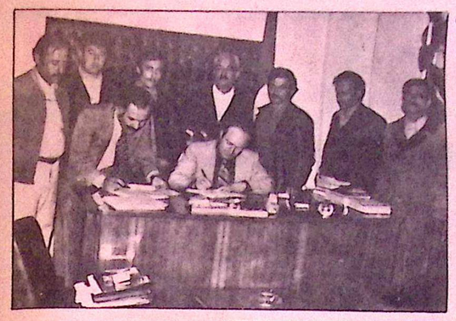

Polatlı Belediyesi ile İmzalanan toplu sözleşmeye Belediye Başkanı Ahmet ATAK, Ankara 2. Şube Başkanımız Ömer Çiftçi ve üyeler katıldı.

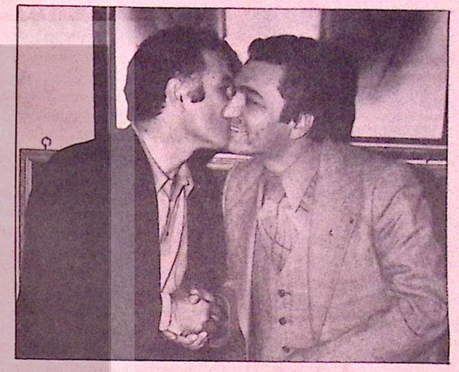

Şereflikoçhisar Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi işçilere yeni haklar getiren sözleşmeyi, Belediye Başkanı İlhami UZUNÖZ ve Ankara 2. Şube Başkanımız Ömer ÇİFTÇİ imzaladı...

YENİ SÖZLEŞMELER, YENİ HAKLAR...

Yeni dönemin işyeri düzeyindeki toplu iş sözleşmeleri başarıyla sürdürülüyor. İşyeri düzeyinde yetkimizin kesinleştiği belediyelerle ve işyerleri yetkilileriyle toplu sözleşme görüşmeleri yoğun biçimde sürdürülmekte ve anlaşma sağlanan işyerlerinde de bağıtlanmaktadır. Sendikamız üyesi işçileri yeni ekonomik ve sosyal haklara kavuşturan, insanca yaşam olanağı sağlayan sözleşmeler imzalanmaktadır.

Son **15** gün içinde **28** belediye ile yeni dönem işyeri düzeyinde toplu iş sözleşmesi imzalanmış, tatminkar ücret artışlarının yanı sıra, yeni ve ileri bir takım sosyal haklar da sağlanmıştır. Son 15 gün içinde sözleşme imzaladığımız 28 belediye şunlardır:

Amasya Belediyesi, Bitlis Belediyesi, Tunceli Belediyesi, Zonguldak Belediyesi, Malatya Belediyesi, Gökçeada (Çanakkale) **Belediyesi, Dalyan, Yatağan, Çamiçi** (Muğla) **Belediyeleri, Suluova, Gümüşhacıköy** (Amasya) **Belediyeleri, Keşan** (Edirne) **Belediyesi, Gemlik, Mustafa Kemal Paşa** (Bursa) **Belediyeleri, Kuşadası** (Aydın) **Belediyesi, Tavan** (Denizli) **Belediyesi, Altınova, Manyas, Sındırgı, Bigadiç** (Balıkesir) **Belediyeleri Polatlı** (Ankara) **Belediyesi, İslahiye, Karakamış, Oğuzeli, Nizip** (Gaziantep) **Belediyeleri, Birecik** (Urfa) **Belediyesi, Bademli, Sultandağ** (Afyon) **Belediyeleri.**

Genel Taşıt-iş DİSK'e katılma kararı aldı

Genel Taşıt-İş Sendikası'nın Genel Kurul toplantısı 2 Haziran 1979 tarihinde Ankara'da yapılmış ve sendikanın genel kurul kararıyla **DİSK**'e katılması gerçekleştirilmiştir.

Divan Başkanlığını **Fikret Özcan,** Başkan yardımcılığını **Ayhan Buga** ve yazmanlığını da **Yusuf Akgül**'ün yaptığı Genel Taşıt-İş genel kurulunda bir konuşma yapan Genel-İş Ankara 2. Şube Başkanı **Ömer Çiftçi,** 1 Mayıs 1979 kutlaması üzerinde durmuş ve CHP ağırlıklı hükümetin tutumunu kınamıştır. Ülkemizin içinde bulunduğu önemli iç ve dış sorunlara da değinen Çiftçi'nin, konuşmasından sonra, sendikanın raporları okunmuş ve gündeminde bulunan diğer konular tartışılarak karara bağlanmıştır.

Gündemde bulunan en önemli konunun DİSK'e katılma olduğu görülmüştür. Tüm delegelerin oybirliğiyle alınan DISK'e katılma kararı uzun süre alkışlanmıştır.

Genel Taşıt-İş Genel Başkanlığına **Bayram Büyüköz,** Genel Sekreterliğine **Vedat Bozkurt,** Mali Sekreterliğine de **Halit Özkan** getirilmiştir. Yedi kişiden oluşan Merkez Yönetim Kurulu'nda ise şu üyeler yeralmıştır:

Kılıç Akkurt, Mustafa Aydın, Yusuf Yüksel, Yusuf Akgül, Velişan Demirci, Bilal Çalışkan ve Ahmet Şahin.

Genel Taşıt-İş Genel Kurulundan bir görünüm.

SAKARYA

delişmen derelerden
aceleci çaylardan
oluşarak
büyüyen
Sakarya...
denize hiç
ulaşamıyacakmışcasına
ağır
ağır
Sakarya...
eteğinde neden
kıvrım kıvrım dolanır
şu kel tepeyi
şu cüce dağı
aşamaz mı
sanki
Sakarya...
düşmanı
ateş alanına girmeden
vurmak
amaca birden
varmak özlemi
beyinleri
kor gibi
yakarya...

oysa
yarımı
dağlara, tepelere
salmak
yarımı
ovalarda, kırlarda
boğmak
istemiyorum
diyor
koca
Sakarya...
hani
milyonlarca yıldır
insanlar
elmanın daldan
düşüşüne
taşın suda
yüzüşüne
yasalarını çözemeden
bakarya...
işte
böyle bir giz'i
sürükleyerek
ağır
ağır
akıyor
Sakarya...

Av.Ahmet AYDIN

Genel-İş EMEK
ON BEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ

Sahibi: Abdullah BAŞTÜRK Genel Yönetmen: İsmail Hakkı ÖNAL Sorumlu Yazışleri Müdürü: Hasan MERT Yönetim: Süleyman Sırrı Sokak 2/4 Yenişehir/ ANKARA Tel: 17 54 69 -17 52 67-17 67 41 Yazışma: Rüzgarlı Gayret Sokak No. 1 Ulus/ANKARA Tel: 10 52 47 - 10 40 21 Dizgi, Kamera, Montaj, Baskı: EM-AŞ, DİSK/Genel-İş Web Ofset Tesisleri Ulus ANKARA SAYI: 340-15 HAZİRAN 1979 Baskı Sayısı: 60 Bin Ederi: 500 Kuruş Basıldığı Tarih: 18 Haziran 1979

BURJUVAZİ AHLAKSIZLIĞI KÖRÜKLÜYOR!..

İşte burjuvazinin ahlak ölçüleri:

YORUM

Ülkemizde yaşam pahalılığı varken, işçi sınıfı ve emekçi halkımız yaşam koşullarının ağır yükü altında ezilirken yığınları uyutmak ve bilinçlerini saptırmak isteyen burjuvazi her yola başvuruyor, her yolu deniyor. Her zaman söylediğimiz gibi hırsızlıklar, yolsuzluklar, ahlaksızlıklar, herşeyi kâr olarak gören **kapitalizmin** ürünüdür.

İşçi sınıfı olarak, yığınların bilincini saptırmaya yönelik bu tür ahlaksızlıkları kınıyor ve ilgilileri önlem almaya çağırıyoruz.

Yığınların bilincini saptıran bu tür yayınlara karşı, ilgililerin daha duyarlı olmasını istemek hakkımız olsa gerek. Demokratik kitle örgütlerinin yayın organları kağıt gereksinimlerini karaborsadan sağlarken, ahlaksızlığı körükleyen bu tür yayınların devlet olanaklarından yararlandırılmasına elbetteki göz yumulamaz.

Genel-İş EMEK

ÖYKÜ

sabahattin ali

KAĞNI

Bir tarla meselesi yüzünden Savrukların Hüseyin, Arkbaşında Sarı Mehmedi vurdu.

Otuz evli köy birbirine girdi. Şaşırdılar. Herkes korku içinde candarmaların gelmesini bekliyordu. Halbuki karakol buraya altı saat uzakta idi; köyden kimse cinayet haberini götürmedikçe on beş gün bile uğramazlardı. Bu, köylünün aklına en geç geldi; ondan sonra köyün ihtiyarları kahvede Hüseyin'in babası Mevlût Ağanın etrafına toplandılar. Sarı Mehmedin bir tek ihtiyar anasından gayri kimsesi yoktu. Onu karşılarına aldılar; dâvacı olmaması için kendine nasihat etmeğe başladılar. İmam:

"Ülen kocakarı," diyordu. **"Dâva edersen ne kazanacaksın? Kim gider de Mevlût Ağanın oğlunu adam vurdu diye şahitlik eder? Etse bile sen ayda bir iki defa kasabaya gidip ne seferde dört beş gününün gâvur edersen tarlanı kim eker, işine kim bakar? Kasaba iki günlük yol, gidersin, şahitlerin gelmedi, haftaya uğra derler, mahkemeden talik olur. Sen gününü şaşırıp gidemezsin, candarma seni alır götürür, gayri kendin istesen bile yakanı sıyıramazsın, evin barkın yıkılır. İşte bir kazadır oldu. Cenabıhak böyle istemiş, Allahın emrine mahkeme ile mi karşı koyacaksın? Ne yapsan oğlun geri gelmez. Gel bu işi kapatalım. Sarı Mehmedin sana zaten bir faydası yoktu ki, düğünde seyrandan gezer, sattığın iki şinik ekinin parasını avratlara yedirirdi. Bak Mevlût Ağa bundan sonra seni hep kollayacağını söylüyor. Ne dersin?"**

Bütün bu sözler oturduğu yerde başını sallıyarak dinliyen ve çapaklı, ağlamaktan kızarmış gözlerini, budaklı bir dala benziyen iri mafsallı, çatlak derili elleriyle silen kocakarı, imam lâfını bitirdikten sonra da hep aynı şekilde sallanmakta devam ediyordu. Bir demet kuru ot başındaki yamalı ve kirli örtünün altından fırlıyan kınası solmuş kır saçlarını yüzünden ve ıslak yanaklarından çekti. Anlaşılmaz şeyler mırıldandı.

Orada oturanlardan birkaçı daha kocakarının karşısına geçip çömelerek yarı kandırır, yarı tehdideder şekilde uzun uzun söylendiler: **"Öyle değil mi ha? Diyiversene, ha! Aklın yattı mı? Diyiversene!"** diye diller döktüler.

Bu sırada ölü dışarıda, kahvenin bahçesindeki peykede bir hasırın üstünde yatıyordu. Üstüne eski ve pis bir keçe örtmüşlerdi. Başucunda iki üç sinek dolaşıyor, vınlıyordu. Biraz ötede, güneşten gözlerini kırpıştıran bir sürü ufak çocuk, ellerinde boylarından büyük değneklerle hiç seslerini çıkarmadan bu üstü örtülü ölünün, keçenin alt ucundan fırlıyan ayaklarına bakıyorlardı. Tabanları ve topuğu tamamen delik kalın bir yün çorabın içinde donuk bir sarılık alan bu hareketsiz ayaklar ve bunların üzerinde uçan ve kalkıp inerken güneşe rastlayınca yemyeşil parlıyan sinekler onları eğlendiriyordu. Arasıra içlerinden biri uzaklardan kendisini çağıran anasının sesine koşuyor, biraz sonra yine koşup gelerek eski yerini ve kımıldamıyan tavrını alıyordu.

Kahvedekiler yavaş yavaş çıktılar. Kocakarı oğlunun başucuna gidip oturdu. Bir eliyle sinekleri kovmağa, öteki eliyle ihtiyarlıktan ve hastalıktan bir nohut kadar ufalmış olan gözlerini silmeğe başladı. Bir hastalık başını bekliyor gibiydi. Elini ağır ağır sallayarak sinekleri kovalıyordu. Bir ihtiyar, kısık sesiyle bağırarak çocukları evlerine gönderdi. Diğerleri de yavaş yavaş dağıldılar. Birkaç delikanlı cenazeyi alıp evine götürdüler.

Akşama doğru herşey eski haline gelmişti. Sanki uzun bir hastalıktan sonra eceliyle ölmüş kadar sükûnetle ölü yıkandı ve gömüldü. Mevlût Ağa ezandan evvel Sarı Mehmedin anasına iki tane sütlü keçi ile bir torba un ve bir kese kağıdı şeker yolladı.

Bir ay kadar sonra idi, köye iki süvari candarma geldi. Kahvenin önünde indiler. Bunları görünce muhtarın yüreği **"hop"** dedi, çünkü bunlar karakolun candarmaları değildi, herhalde vilâyetten geliyorlardı. Candarmaların biri kahvede hemen kâğıt kalem çıkardı, muhtardan başlıyarak herkesin ifadelerini almıya koyuldu. Öbür candarma köyün meydanında aşağı yukarı dolaşıyordu.

Mesele derhal köye yayıldı. Savrukların Hüseyin'le kavgalı olan kasabada pabuççuluk yapan Garip Mehmet, köylülerden duyduğu cinayet işini hemen hükûmete bildirmişti. Müddeiumumi evvelâ kendisi doktoru da alıp gelecekti. Sonra Ağustosun bu sıcağında at üstünde günlerce yolculuğu pek gözüne kestiremedi; işi tahkik etmelerini söyliyerek açık göz iki candarma yolladı. Doktor, daha ihtiyatlı bulunmak için, eğer bir cinayet varsa cesedi çıkarıp kasabaya getirmelerini candarmalara sıkı sıkı tembih etti.

Sarı Mehmedin anası ifadesinde hiçbir şey söylemedi. Yalnız: **"Ben kimseden dâvacı değilim!"** dedi. **"Oğlun eceliyle mi öldü, vuruldu mu?"** sorgusuna bile ayni cümle ile mukabele ediyordu. Oğlunun acısı daha içinden çıkmamıştı, fakat hükûmet kapısına düşmek ana oğlunun ölümünden çok daha korkunç geliyordu. Otuz sene evvel bir kere kasabanın pazarında köylülerden biri bir torba bulgur çaldırmış ve bunu şahit göstermişti. O zaman tam altı ay mahkemeye gidip geldiğini ve tarlaların yüzüstü kaldığını düşünüyordu. Halbuki o zaman daha gençti de..

Sonra Mehmet geri gelecek değildi, Mevlût Ağayı düşman etmekten de hayır çıkmazdı; sonra köyde açlıktan ölürdü. Onun için hep inkâr etti.

İkindi üstü candarmalar mezarlığa gidip köylülerle Mehmedin ölüsünü mezarından çıkarttılar. Ancak yarım metre kadar toprağın altında olan ceset, şiddetle taaffün ediyordu. Herkes beş on adım geri çekildi. Candarmalar Mehmedin anasını çağırarak: **"Koş bakalım kağnıyı! Oğlunu kasabaya götüreceksin... Doktor muayene edecek."** dediler.

Kadın: **"Yavrumu mezarından bile rahat komadılar!"** diye iki yanını dövüyor ve bütün Anadolu kadınları gibi ses çıkarmadan ve pek az hıçkırarak ve çömelerek ağlıyordu. Mütemadiyen sallanmakta ve çatlak, kuru yumruklarını ağzına ve gözlerine götürmekte idi. Candarmanın biri ayağiyle hafifçe arkasından dokundu: **"Kalk bakalım!"** dedi.

Kadın kağnısını koştu, oğlunun kurtlanmış ölüsünü parça parça olmuş bir yorgana sardı, eski bir şilteyi kağnıya serdi, ölüyü onun üzerine yatırarak hepsini birden bağladı. Bunları yaparken ikide birde duruyor ve bir müddet ağlayıp kendi kendine söyledikten sonra tekrar başlıyordu. Gece olduktan sonra yalnızca yola düzüldü. Candarmalar da evvel muhtarı, imamı, Savrukların Hüseyini birbirine bağlıyarak önlerine katmışlar ve yollanmışlardır.

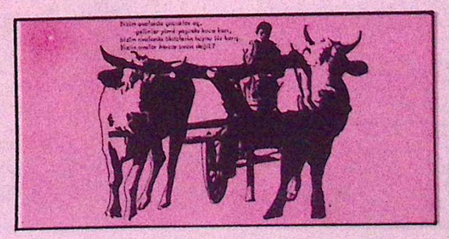

İhtiyar kadın, iki sıska ve küçük, birer eşek kadar küçük öküzün çektiği kağnının arkasında çıplak ayakları taşlara takılarak; elinde değnek, ağlamaktan kısılmış sesiyle öküzlere bağırmağa çalışarak, yürüyordu. Yaz gecelerinin parlak ay ışığı altında çakalların sesini bastıran bir gıcırtı ile ağır ağır ilerliyen bu kağnı, hiç de bir ölü taşıra benzemiyordu: Öküzler sırtlarına vuran aydınlık altında canlı ve gürbüz; yamalı yorgan ve köhne kağnı fevkalâde kıymetli bir madenden yapılmış gibi güzel ve yeni görünüyorlardı. Kadının gölgesi, elindeki değnekle beraber, beyaz taşların, çalıların üzerinden atlıyarak metrelerce uzanıyor, rakseder gibi sıçrıyordu.

Halbuki altmışlık kadın, kağnıdan yayılan ağır ağır koku ile sersemlemiş, sendeliye sendeliye yürüyor, bazan birdenbire hızlanan öküzlerin yanında gitmeğe çabalıyordu. Yavaş yavaş ayakları sürüklemeğe, ağlamaktan, içine akıta akıta ağlamaktan daralan göğsü nefes alamamağa başladı.

Kağnının kenarına tutunarak biraz daha yürüdü. Ayakları birbirine dolaşıyordu. Öküzlere **"oooha"** diye bağırmak istedi, sesi boğazından çıkmadı; elleri kağnıdan kurtuldu, yere yuvarlandı, tozların içinde tekrar ayağa kalkarak koştu. Karşısından doğru yeni çıkan serin bir rüzgâr üç etekli entarisini ve şalvarının parçalarını uçuruyor, yırtık yazma başörtüsünü siyah bir bayrak gibi dalgalandırıyordu. Kağnıya yetişemeden tekrar düştü, yüzü yolun beyaz ve kül gibi ince tozlarına gömüldü.

Kağnı, taşlara çarptıkça, üzerinde bağlı ölüyü iki tarafa fırlatarak ve yükseltip alçalan uzun, yanık gıcırtılar çıkararak ve ay ışığının altında ve gecenin sessizliği içinde arkasında hafif bir toz bulutu bırakarak, ağır ağır kendi bildiğine ilerliyordu.

EĞİTİM

İŞÇİNİN DOĞADA, TOPLUMDA VE ÜRETİMDEKİ YERİ 6

Yazan / Osman Nuri KOÇTÜRK — Çizen / Oktay EKİNCİ

KAPİTALİST DÜZENİN KURUCUSU VE SAVUNUCULARI VE BU DÜZENE DAYANARAK EMEKÇİLERİ KIYASIYA SÖMÜRME GİRİŞİMLERİNİN EN KURNAZ USTALARI OLAN "anglosaksonlar" FELSEFECİLERİNİN GEREĞİ OLARAK EMEKÇİLERİN ÜRETİMDEKİ ASIL YERLERİNİ İNKAR ETME EYİLİMİ İÇİNDEDİRLER !..

KENDİ DİLLERİNDE (M) HARFİ İLE BAŞLAYAN DÖRT SÖZCÜĞÜ, ÜRETİMİN TEMEL FAKTÖRÜ OLARAK BENİMSEYEN KAPİTALİST DÜŞÜNÜRLER, ÜRETİM YAPABİLMEK İÇİN ÖNCELİKLE ŞU UNSURLARIN SIRAYLA VARLIĞINI ŞART KOŞUYORLAR !..

1-PARA (money) 2-İŞÇİ (man) 3-İLKEL MADDE (material) 4-MAKİNE (machinery)

BU TÜMÜYLE YANLIŞ VE AMAÇLI BİR KOŞULLANDIRMADIR. ÇÜNKÜ;

PARA TEK BAŞINA BİRŞEY YAPAMAMAKTADIR !..

İLKEL MADDENİN İŞLENMESİ İÇİN KULLANILAN MAKİNELER, İNSANSIZ ÇALIŞMIYOR !..

PARAYI TANRI KABUL EDİP ONA TAPANLAR, BİR ARALIK İNSAN OLDUKLARINI DA UNUTTULAR ooo

ANCAK İNSANA SAYGI DUYAN, İNSANCIL DÜŞÜNÜRLER KAPİTALİSTLERE İNANMIYOR VE YUKARDA ANLATILAN DÜZENİ ŞU ŞEKİLDE DEĞİŞTİRİYORLAR !.. TOPLUMCU DÜŞÜNÜRLERE GÖRE

ÜRETİM İÇİN
1-İŞÇİ
2-PARA
3-İLKEL MADDE
4-MAKİNE
GEREKLİDİR !oo

İNSAN veya İŞÇİ OLMADAN HİÇBİRŞEY ÜRETİLEMEZ ! ooo

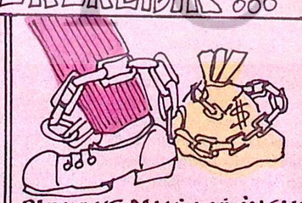

PARAYI VE MAKİNEYİ İNSAN BULMUŞTUR. İNSANOĞLU KENDİ ESERİ OLAN NESNELERİN TUTSAĞI OLMAMALIDIR !..

DEVAM EDECEK

BİRAZDA GÜLELİM

Günümüzün hastalığı...

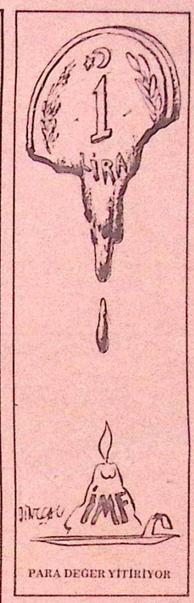

DEMİREL'SEÇİMLERE İDDİALI GİRECEĞİZ...

HESAP PUSULASI

İstanbul'a gurbetçilik yapmaya gidecek olan bir vatandaşımıza, köyündeki daha önce İstanbul'u tanıyan arkadaşları o büyük şehirde çok dikkatli davranmasını, her hangi bir lokanta da yemek yerken, çok uyanık bulunmasını sağlık verirler.

Çünkü İstanbul'daki lokantaların çok pahalı ve çok yüksek fiyatlarla satış yaptıklarını, eğer bir lokantada yemek yemeye kalkarsa, hesap pusulasını, kazık yememek için çok iyi incelemesini hatırlatırlar.

Bizim gurbetçi vatandaşımız, kalkıp İstanbul'a gelir. Gelir ama, karnı çok acıkmıştır. Yolda gelirken, otobüsün molalarında bile kazık yerim düşüncesi ile açlığını su içerek gidermeye çalışmış, ve ağzına bir lokma bile koymamıştır.

İstanbul'a aç bilaç inince daha fazla dayanmayıp, gözüne kestirdiği ilk lokantaya girer. Garsonu çağırıp karnını doyurabilecek bir takım yemek siparişlerini ısmarlar.

Yemeğini bir güzel yedikten sonra garsonu yanına çağırıp.

- Kardaşım! Şu bizim kazık olmayan tarafından borcumuzu biyol getiriver...

Garson hesap pusulasını getirip verir. Bizim gurbetçi vatandaşımız pusulayı incelemeye koyulur. Fakat biraz sonra bozularak sinirli bir şekilde garsonu yanına çağırır.

- Kardaşım! gel hele gel...
- Buyurun abicim...
- Ula! ben kurafasulya yidim del mi?
- Evet abicim yediniz...
- Pekim.. Ben pilav da yidim del mi?
- Evet abicim yediniz...
- Ben hoşafta içtim del mi?
- İçtiniz bey abicim..
- Gurbetçi masadan ağaya kalkar ve garsona doğru yürür.
- Pekim öyleyse niye beni kazıklamaya kalkıyon?
- Garson şaşırır ve istafurla abicim haddimize mi düşmüş...
- Öyleysem.. Ben şu garsoniyeyi yidim mi? Ben şu yüzde onu yidim mi?

De bakalım hun...

Muammer GORALI

DİSK

GENEL-İŞ

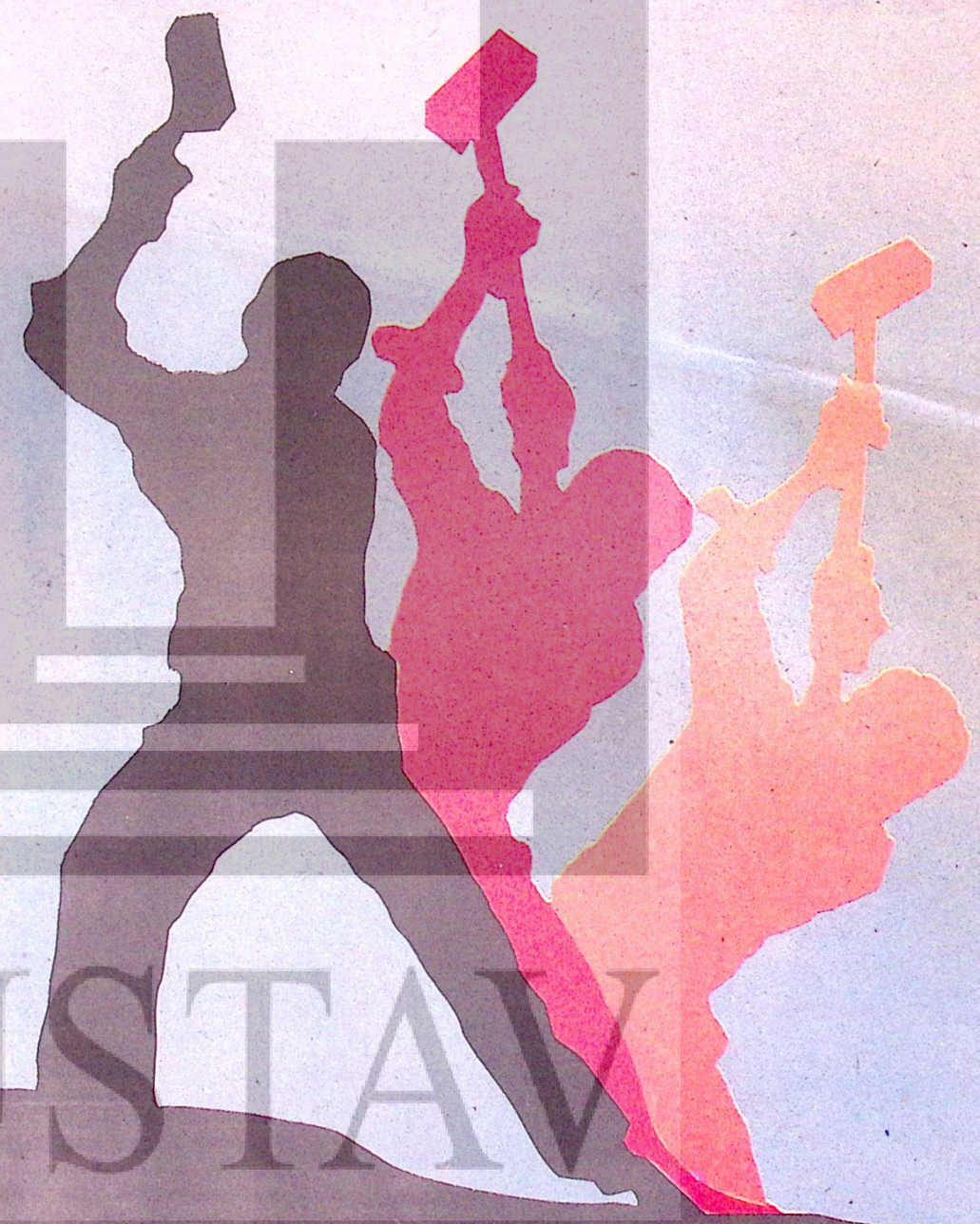

15/16 HAZİRAN

9. YIL

TÜSTAV